

לעילוי נשמת **SPONSORSHIP'S OF THE BET** ARE AVAILABLE. WHAT A ZCHUS!!

BET
BRINGING EVERYONE TOGETHER

ROSH CHODESH BENTCHING

*Rosh Chodesh Kislev is Thursday 11/8 and Friday 11/9
Molad Kislev is Thursday Nov. 8
9:45 & 12 Chalakim AM*

YOM KIPPUR KATAN

*Wednesday, Nov. 7
18 Forshay Tent –
1:30 PM*

REBBETZIN LANKRY
ROSH CHODESH GET TOGETHER

*Thursday
November 8
See back page for details*

אבות ובנים

NEXT WEEK
We Can't Wait

SHABBOS
9:00AM - CHASSIDUS
AND SERMON BEFORE MUSAF
OPEN FOR MEN AND FOR WOMEN

TUESDAY

9:30 - 10:30 AM SHARP
20 FORSHAY RD
FOR WOMEN ONLY

JUST WALK IN

**77 Route 59
Monsey, NY 10952**

FALL BACK
End of Daylight Saving Time

Turn clocks back one hour at 2 a.m.

חודש כסלו,
חודש אור!

Shabbos Morning MINYAN STARTING AT 8:00^{AM} 18 FORSHAY RD. **MAIN SHUL ASHKNAZ**

WELCOME TO THE NEW AND IMPROVED **BET**. WE ARE CONSTANTLY STRIVING TO ENHANCE YOUR EXPERIENCE. WE WELCOME YOUR SUGGESTIONS AND COMMENTS.

RABBI LANKRY
DEAR KEHILLA,

SARAH:
A Sacrifice for Generations

“Sarah’s lifetime was one hundred years, and twenty years, and seven years, the years of Sarah’s life.” Rashi teaches us that the reason the word “years” is repeated after “hundred” and after “twenty” is to inform us that when Sarah was 100 years old she was like one who is 20 years old. Just as one who is 20 is considered as if she never sinned (for she is not liable for punishment) — so Sarah at 100 was without sin. Rashi further explains the final words of the passuk, the seemingly repetitive “the years of Sarah’s life,” to teach us that “they were all equally good.” The sefer Eish Kodesh, written in the Warsaw Ghetto by the Piaseczner Rebbe, Hy”d, asks: Why do we find that in the case of Sarah Imeinu the Torah stresses that she was free of

sin, more so than in the case of any other righteous woman? In regard to Avraham Avinu, he adds, the Torah also repeats the word “years,” stating that he lived “a hundred years, and seventy years, and five years;” there, too, Rashi teaches: “at one hundred years old he was like seventy years old, and at seventy years old he was like a five-year-old, without sin.” There, however, the Torah does not repeat “the years of Avraham,” as it does for Sarah Imeinu, “the years of Sarah.” In his answer, the Rebbe quotes the Rebbe Reb Menachem Mendel of Rimano, zt”l. Chazal (Brachos 5a) point out that the word bris (covenant) is used both in regard to salt and in regard to yissurim — afflictions. The Gemara states that “Just as when making a covenant, the use of salt sweetens the meat, so, too, in the case of affliction, the yissurim purge all a person’s sins.”

If one over-salts meat, one can no longer enjoy its taste. Salt only “sweetens” meat when it is used in the appropriate amount. So, too, says the Rebbe of Rimano, the infliction of yissurim must be in amounts that a sufferer can accept. Writing in the shadow of death, fully cognizant of the fate of his nation, the Piaseczner Rebbe applied this teaching to our parashah. Rashi explains that the reason the Torah tells us about the petirah of Sarah Imeinu immediately following the narrative of the Akeidah is that, through becoming aware that her son was readied for slaughter — and was in fact nearly slaughtered — her soul flew from her and she passed away. These two parshiyos are juxtaposed, the Rebbe explains, as a way to evoke mercy for Klal Yisrael. If Sarah Imeinu — a person so righteous that the Torah attests she was totally free of sin — could not tolerate the yissurim of hearing about the Akeidah,

then certainly her descendants — who are far, far from her lofty level — cannot survive difficult yissurim. Alternatively, the Piaseczner Rebbe explains that perhaps the reason Sarah Imeinu herself took the news of the Akeidah so much to heart that she could no longer live, was to show the Ribbono shel Olam that it is not possible to tolerate overmuch affliction. This is why the Torah repeats “the years of Sarah’s life,” which it does not do when telling of Avraham’s petirah. Since one might think that the fact that she took the news so badly could be construed as a sign of spiritual weakness, the Torah tells us that since she did so on behalf of Bnei Yisrael, in this final act, too, she did not sin, and all her years to the end were indeed equal in goodness.

Zmanim by our incredible Gabbi
EPHRAIM YUROWITZ

SHABBOS ZMANIM

EARLY MINYAN FRIDAY 1:30 & 3:30
(Next week 12:30 and 2:30)

CANDLE LIGHTING	5:33PM
MINCHA TENT	5:43PM
SHKIYA	5:51PM
MINCHA 20 FORSHAY	5:35PM
SHACHRIS VASIKIN- DAF YOMI SHIUR	6:59AM
SHACHRIS	8:00AM
SHACHRIS YOUTH MINYAN 18+	9:15AM
SHACHRIS	9:15AM
SHACHRIS 20 FORSHAY BAIS CHABAD	10:00AM
MINCHA	1:45PM
PIRCHEI	2:00PM
DAF YOMI	4:45PM
MINCHA SHALOSH SEUDOS	5:30PM
SHKIYA	5:50PM
MARRIV	6:30PM & 6:35PM

WEEKDAY ZMANIM

SHACHRIS
20 MINUTES BEFORE NEITZ 30 ON YOM TOV

S 6:10 M 6:12 T 6:13 W 6:14 T 6:15 F 6:16

MINCHA & MARIV
12 MINUTES BEFORE PLAG

S 3:31 M 3:31 T 3:30 W 3:29 T 3:28

MINCHA & MARIV
12 MINUTES BEFORE SHKIA

S 4:36 M 4:35 T 4:34 W 4:32 T 4:31

NOVEMBER 04 – NOVEMBER 09

NEITZ IS 6:30 – 6:36
PELAG IS 3:43 PM – 3:40 PM
SHKIA IS 4:48 PM – 4:43 PM
MAGEN AVRAHAM
8:29 AM – 8:32 AM
GRA- BAAL HATANYA
9:05 AM – 9:08 AM

Winter 2018/19 **בית מדרש אור חיים** BAIS MDRASH OHR CHAIM COMMUNITY LEARNING CENTER 18 FORSHAY ROAD | HONSEY, NEW YORK 10952

WEEKDAY MINYANIM

שחרית	20 Forshay ↑ 18 Forshay ↓ Mon-Fri	מנחה ומערב	12 MIN. 184 12 MIN. 18 ↓ AT 18 Tent 20 MIN. 18 ↓ 50 MIN. 18 ↓
כתיבת	20 Tent	מערב	18 ↓ 18 Tent
6:15AM	20 ↓	פני אר	18 ↓
7:00	20 ↓	שקיעה אר	18 ↓
7:15	18 ↓	30 MIN. 18 ↓	18 ↓
7:30	18 Tent	60 MIN. 18 ↓	18 ↓
7:45	20 ↓	6:30	18 ↓
8:00	20 Tent	6:45	18 ↓
8:15	18 ↓	7:00	18 ↓
8:30	18 Tent	7:15	18 ↓
8:45	20 ↓	7:30	18 ↓
9:00	20 Tent	7:45	18 ↓
9:15	18 ↓	8:00	18 Tent
9:30	18 Tent	8:15	18 Tent
9:45	20 ↓	8:30	18 Tent
10:00	20 Tent	8:45	18 Tent
10:15	18 ↓	9:00	18 Tent
10:30	18 Tent	9:15	18 Tent
10:45	20 ↓	9:30	18 Tent
11:00	20 Tent	9:45	18 ↓
		10:00	18 ↓
		10:15	18 ↓
		10:30	18 ↓
		10:45	18 ↓
		11:00	18 ↓
		11:15	18 ↓
		11:30	18 ↓
		11:45	18 ↓
		12:00	18 ↓
		12:15	18 ↓
		12:30	18 ↓
		12:45	18 ↓

Repeat Krias Shma after nightfall

↑ Upstairs
↓ Main Floor

FOR MORE INFO: www.18forshay.com // ohrchaim18@gmail.com

BLUEBERRY HILL ZMANIM

EREV SHABBOS PLAG MINYAN 30 Dr. Frank Rd. Entrance on Humbert

MINCHA	4:25	PLAG	4:45
--------	------	------	------

RABBI COREN

LIGHT AND DARKNESS: THE LESSONS FROM THE TRAGEDY IN PITTSBURGH

Chazal tell us that our forefathers paid considerable funds for three special places in order to ensure they were owned by us, the Jews, and that there could be no dispute concerning their ownership. Interestingly, these three places--the Bais Hamikdash in Yerushalayim, Maarat Hamachpela in Hevron and Kever Yosef in Shchem – have been the centers of contention and dispute for many years. Why?

I think we can answer this with another question that R Wolfson mentioned in his Sefer Emunas Itecha. Chazal teach us that the source of marriage is learned from the purchase of a grave for Sarah. It is certainly strange that the sacred and joyous act of marriage, of kiddushin, is connected to a time and place of death and darkness.

In the wake of the tragedy that occurred this past Shabbas, Parshas Vayera, darkness filled the air. The horrendous murder of eleven Jews took place during the exact time of the reading of the akieida. Watching the scene of the slaughter was painful. And the thousands of WhatsApps and comments about the reasons for the tragedy and where and why it happened didn't do much to help with the blackness that surrounded us all. But yet from the ashes came much light.

The unity that was created by the tragedy was palpable

almost immediately and Jews of all persuasions sought ways to deal with the traumatic event. Some doned Tefiliin, others sought comfort by reciting Psalms. A sense of being part of a broader Jewish family prompted many Jews to review who they are and what a Jew is all about.

One of the most enlightening verses introduced in order to give meaning to the tragedy were the words of the Aish Kodosh-- the Piassesna--who explains that the actual act of the Akeida of Yitzchok, which was undertaken by Avraham with ratzon-- desire and will-- was never actualized. But it has happened throughout the centuries when Jews are killed simply because they are Jews. This is the actualization of the Akeida.

The Meshech Chochma in Parshas Bechukosai offers another interpretation of these events. He explains at length the idea of the Jewish people being reminded again and again by non-Jews who are out to kill them that when it comes to being Jewish it makes no difference what color shirt and hat you wear or which shul you belong to or how far you have fallen. If you are Jewish, you are part of an eternal nation that continues to be persecuted by our enemies who try to destroy us and who will continue to threaten us until the arrival of the Mashiach.

Lastly, I found that this was a time to reread as often as possible and to internalize the powerful words of the Chazon Ish in Hilchos Shechita perek bais that tells us that during times of haziness when we can't see any clarity in why things happen it is counterproductive to focus on the negative. Rather we should concentrate on bringing Jews closer though much love and understanding.

I hope that these lessons stay with us.

Let's get back to marriage and the three sacred places mentioned above: Marriage isn't an easy journey but when the man or the woman understands that through the challenges and turbulences of being together each one can emerge with both spiritual and physical lights gained by their own efforts, the struggles are worthwhile.

When we think about death we initially believe it's the end but in truth we know it's only the beginning of a new journey to the next world. The three holy places were passageways for Yosef and the Avos to heaven and the higher spiritual worlds.

The location of the Mikdash was initially on a gurney until Dovid Hamelech purchased it and brought it to Yerushalayim. We learn from this that even a simple gurney can be the passage to the highest places on earth.

Good Shabbos

Shabbos & Marriage

A Short Message From Rabbi Yitzchak Feldheim

Interestingly, Shabbos shares many similarities to marriage. The Jewish people welcome and embrace the Shabbos Kallah, the Shabbos Queen, mirroring the loving embrace of a husband and wife. We are as well commanded to honor Shabbos, just as a husband is required to honor his wife more than himself (Ye'amos 62b). I thus often remind young adults entering

the shidduch phase of something often overlooked or never even considered. When looking into a prospective shidduch, inquire as to how the other party relates to Shabbos. How does the person spend his or her time when all is quiet? The way a person respects and treats the Shabbos Kallah is often indicative of how they will relate to their spouse. If they are able to sit still and bask in the moment of silence, simplicity and spirituality, such behavior will likely transfer over and form the loving and attentive relationship a future husband and wife will enjoy.

REMARKABLE FACTS ABOUT SARAH EIMEINU

PARSHA
SNAPSHOT

LAZER SCHEINER

Only four women are called Eimainu: Sarah, Rivka, Rachel, and Leah (Berachos 16b).

At first she was a princess to her people, then she became a princess to the whole world (Berachos 13a).

Avraham and Sarah were proselytes (Bamidbar Rabbah 8:9).

The letter yud of Sarai which was removed from her name stood and cried for many years until Yehoshua ben Nun came and Hashem added it to his name (Sanhedrin 107a).

The letter yud flew before the throne of the Holy One, Blessed is He, and said, "Master

of the Universe, have You taken me out of the name of the righteous Sarah because I am the smallest of the letters?" The Holy One, blessed is He, replied, "In the past you were at the end of a woman's name, now I shall place you at the beginning of a man's name: Yehoshua" (Bereishis Rabbah 47:1).

The yud whose numerical value is ten that the Holy One, Blessed is He, took from the name of Sarah was divided. Half (i.e., one whose value is five), was given to Sarah when her name was changed, and half the other to Abraham when his name was changed. (Yerushalmi Sanhedrin 2:6).

All Sarah's years passed in gladness and joy (Lekach Tov, Bereishis 23:1).

Thirty-seven years, from the day Yitzchak (Isaac) was born until the moment he was bound on the altar, were years of "life" for Sarah. (Genesis 23:1) (Zohar 1:123a).

Avimelech cursed Sarah, and the curse was fulfilled in her descendant. It is written, "Let it be for you and eye-covering" (Genesis 20:16). He said to her, "Since you covered the fact that Avraham was your husband and thereby you caused me all this grief, may you have sons whose eyes are covered." This was fulfilled in her son, as it is written, When Yitzchak become old, his eyesight dimmed (ibid. 27:1) (Bava Kamma 93a).

Avimelech gave her a royal garment and made her a noblewoman, so that no man would ever approach her. All would hear that she was a queen and would fear her (Tanchuma, ed. Buber, Vayeira 27).

Avram said, "See, now I know that you are a woman of beautiful appearance" (Genesis 12:11). From here you learn that until then he had not known of his wife's beauty, as is common for other husbands (Eitz Yosef) (Tanchuma Lech Lecha 5).

Who are the seven prophetesses? Sarah, Miriam, Devorah, Channah, Avigail, Chuldah, and Esther (Megillah 14a).

Yiscah (Genesis 11:29) is Sarah. Why then was she called Yiscah (from the word, gaze)? Because she could see things through Divine Inspiration (Megillah 14a).

We do not find that the Omnipresent spoke directly with any woman except for Sarah (Yerushalmi Sotah 7:1).

The Holy One, Blessed is He, spoke to all other righteous women through an angel, but to Sarah He spoke through Divine communication (Lekach Tov, Bereishit 23:1).

At the age of one hundred, she was like a twenty-year-old (i.e., without any sins deserving of heavenly punishment, for at the age of twenty, one first becomes subject to heavenly punishment) (Bereishis Rabbah 58:1).

The psalm Eishes Chayil, "An Accomplished Woman" (Proverbs 31), was said about the Sarah Eimainu, from aleph to tav (Shocheh Tov 112:1).

Sarah Eimeinu was exceedingly modest (Bava Metzia 87a).

Avraham and Sarah prepared a place of immersion for all, he for men and she for women (Zohar 1:102b).

LeChaim

RABBI BERACH
STEINFELD

In Bereishis, Perek Chof Gimmel, posuk alef it says that Sarah lived one hundred years and twenty years and seven years. Subsequently, the posuk summarizes and says, "Shnei chayei Sarah." This appears to be a repetition of the beginning of the posuk.

I saw a beautiful psbat in the Haamek Davar from the Netziv. He explains that the word "chaim" has two connotations. One is life, the opposite of death. The other meaning is how we describe a person who is full of life, happiness and vigor, the opposite of being depressed. This is what the posuk in Devarim, Perek Daled, posuk daledis telling us when it states, "Va'atem hadeveikim... chaim kulchem hayom." If you cleave to Hashem and do the mitzvos of the Torah you will merit living today. This means that when a person lives with simcha he is truly living today.

We find in the midrash that Avraham was a tafel to Sarah when it came to nevius (prophecy), therefore Hashem commanded Avraham in Parshas Vayeira that he should listen to whatever Sarah tells him. How is it possible that Avraham could be considered inferior to Sarah in nevius (prophecy) when Hashem spoke to him many times and Hashem only spoke to Sarah once when Hashem rebuked her?

To answer this question we have to understand that there are two separate aspects when it comes to connecting with Hashem. There is Ruach HaKodesh and there is nevius. Ruach HaKodesh is when a person meditates and via his thoughts and vision he brings upon himself the ruach of Kodesh and thereby knows what Hashem wants him to do. Ruach HaKodesh does not involve speaking with Hashem. Nevius is when Hashem comes and talks to the person, whether it is in a dream or when the person is up, and the person thereby hears the ratzon of Hashem kivayachol. David Hamelech was zocheh to both Ruach haKodesh and nevius.

Avraham was greater than Sarah when it came to prophecy; however, Sarah was greater than Avraham when it came to Ruach HaKodesh. The reason for this is that since Avraham was a leader in his generation and was constantly getting people to do teshuva and to become religious, he did not have the luxury of being able to spend the time meditating in order to get ruach haKodesh. Sarah, who was a tzanua and stayed in the tent, had the time to receive Ruach HaKodesh and was able to get divine inspiration. This is based on the Chasam Sofer's writings in his hakdama to the teshuvos of Yoreh Deah. An additional reason explaining why Sarah was superior to Avraham in Ruach HaKodesh is because one must be in a state of simcha of a mitzvah in order for one to have Ruach HaKodesh. Sarah, who had great emunah and bitachon, was able to lead a happy life thereby prompting Chazal to say "kulan shavin le'tova" (all her years were equally good). Sarah was therefore able to excel in the inyan of Ruach HaKodesh.

With this we can understand when the posuk says, "Shnei chayei Sarah" that the word "shnei" means the number two. Sarah had a double dosage of life; the fact that she was alive and the fact that she was living a life full of life simcha, thereby gaining Ruach HaKodesh and having bitachon in Hashem.

Let us hope that we all work on ourselves not just to live, but to live and be happy.

RABBI NACHUM SCHEINER

ROSH KOLLEL

MILA

DEFINING THE MITZVA OF MILAH

In continuation of the topic of milah, I would like to share some more highlights of the shiur that I gave at the Kollet Boker. We previously discussed that there is a fundamental machlokes as to the status of a bris milah in the following case: If the skin is no longer covering the crown, but was not detached from the skin, is that considered a fulfillment of the mitzvah of milah? According to the Chachmas Adam and the Chamudei Daniel it is not a valid milah, and according to the Divrei Chaim and the others it is.

Explanation of the word המול

If we take a closer look at the various teshuvos written on the topic, we see that the basis for this machlokes really goes back to the understanding the expression used in the pasuk (17:10): “המול לְכֶם כָּל־זָכָר – You shall circumcise every male.” The word milah is loosely translated as circumcision, but what does it really mean? Does it mean to cut or to remove? In other words is the essence of the mitzvah to cut off the foreskin, or to remove it? Based on these two understandings, there will be a

different way of explaining of what the mitzvah entails: if it requires removing the foreskin from the “crown,” or if it requires cutting it off entirely.

According to the Chachmas Adam, the word המול means to cut. Hence, simply pushing it down and removing it from the crown is not considered fulfillment of the mitzvah, and the child will still be an areil. This is in fact what the Targum writes on the pasuk of the mitzvah of milah: “וְתִגְזְרוּן אֶת בְּשָׂרָא דְעָרְלָהּ כִּדְעָרְלָהּ כִּדְעָרְלָהּ כִּדְעָרְלָהּ, you shall cut the foreskin.” The Divrei Chaim, on the other hand, explains that the word המול means to remove the foreskin, and as long as it is pushed down and the crown is visible, the mitzvah has been fulfilled. He proves this from the Chasam Sofer (Y”D 249), who explains that the word המול is to remove. The Chasam Sofer shows this from the words of the Targum on the pasuk (Nitzavim 30:6): “ה' אֵת לְבָבְךָ וּמָל.” The Targum explains: “וְיִעָדֵי ה' יֵת טַפְשׁוֹת לְבָבְךָ” which means that Hashem will remove the silliness of your heart. This brings us to a big problem: If the pasuk just means that the foreskin must be removed, how, in fact, do we know that one has to do any cutting at all? As mentioned earlier, the Divrei Chaim agrees that, lichatchila, the proper way to fulfill the mitzvah is that one must cut off the entire foreskin the mitzvah. In addition, he writes that it must be done through some

amount of cutting. Where does this come from?

This is a big discussion, in the Acharonim. There is one answer, based on the Maharil Diskin, that there are really 2 parts to the mitzvah – cutting off the orlah, and removing the orlah. Therefore, one must be sure to also cut some of the orlah, but for the remainder it is enough to remove it from the crown.

This shiur, as well as other shiurim on the topic of milah, are available on the shul’s website, 18Forshay.com, and on Torahanytime.com. There is also a Kuntres of shiurim on the topic of milah. For more information please feel free to send an email to: Ohrchaimshul18@gmail.com.

RABBI NACHUM SCHEINER
MONSEY, NY

מוהל מומחה
CERTIFIED MOHEL

845-499-6354 CELL
845-352-3137 HOME
Mohel@18forshay.com

בנט, וידוע מ"ש בכתבי האריז"ל ובשל"ה בפירוש, שכל נשמה ונשמה תהי' לה תיקון אפילו אלה מהסוג ב"ר דף יז, גיהינם כלה והם אינם כלים, כי סו"ס ישראל וקו"ה כולא חד ממש, ועצם כל נשמת ישראל היא אלקות ממש, כביאור הגר"ח מוולוז'ין בכ"מ, ובכל ספרי הנסתר והחסידות, ועי' תניא פי"ח ויש דברים נפלאים בזה. ואבהוון דכולהו רמב"ם הלכות גירושין ס"ב שכל יהודי בעצם מציאותו, אפילו זה שצועק נגד ההלכה רח"ל, הרי כיון שהוא מישראל רוצה הוא לעשות כל המצוות ולהתרחק מן העבירות, אלא שיצרו הוא שתקפו, ולא חילק שם כלל בין יהודי ויהודי, אלא זה נאמר על כל ישראל, בנים אתם לה' אלקישי' הנבא עצם אחד ממש כולא בני ישראל, בני הצפע"נ הידוע בגדר ירושה במס' ב"ב. וכל ספרי המהר"ל וספרי רבי צדוק הכהן וספרי חסידות חב"ד מלאים בדבר זה, ויעוין דברי המהר"ל בנצח ישראל פי"א, ושם נתבאר באריות נפלאה. ובכל ספרי התלמידי הבעש"ט, לפעמים אין ספור.

הרי ביו דברי הזוהר הק', שסימנו של רועה נאמן ומונהיג ישראל הוא זה שאוהב כל ישראל ורוצה טובתם של ישראל ועוסק בלימוד זכות על בני', ומרומם את בני'. וכידוע סיפור רז"ל בנוגע לישעיה הנביא כשרצה לנגוע בכבוד בני ישראל, אף שהמלך אחז ודורו כמה עוצ"ז היו בניהם וגם בהיכל כו'. כי מנהיג ישראל צריך תמיד להדגיש טובתן של ישראל ולהוכיחם מתוך אהבה בלתי מוגבלת ובמסירות נפש ודביקות לכל אחד ואחת מישראל. ובלשון חז"ל "ויכחן משה שאהבן"!

איך יודעים שמישהו הוא מנהיג ישראל? כשרואים אצלו אהבת ישראל בלהט אש, ואני שואל תת"ר: וואו איז די ברענענדיק אהבת ישראל? למה לא נרגש במכתבו אהבה האין סופית לבניו של הקב"ה, אפילו כשמוכיחין? שמעתי הקלטות של השיחות מוסר של מרן הגר"ח שמואלביץ, איך שדבר על הגמ' בשבת דף פט, אמר לו ליצחק בניך חטאו לי אמר לפניו רבש"ע בני ולא בניך בשעה שקדמתי לפניך נעשה נלשמע קראת להם (שמות ד, כב) בני בכורי עכשיו בני אלו בניך? שנתמוגג בדמעות שליש כשדבר על היהודים שנפלו בהמלחמות באה"ק תנוב"א. כשמדברים על יהודי, אפילו חוטא, צריך להרגיש הכאב, האהבה, המסירות, הדביקות, כמו שכת"ר מדבר על בן יחיד שלו!

ז. פשוט שכל האמוני אינו נוגע לדברי הרמב"ם בהלכות תעניות פרק א', "אבל אם לא יעקו ולא יריעו אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו וצרה זו נקרה בקרית, הרי זו דרך אכזריות וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים וכו'", ואם כן כפשוטו, מאורעות אלו צריכים לעורר כל בני' לתשובה. והיינו שגם אני וכת"ר צריכים לחזור בתשובה.

אבל מה לזה ולילך ולדבר סרה על בניו של הקב"ה שהם תעניות שנשבו? ואבקש מאת כת"ר לחזור היטב בעין על אגרת השמד להרמב"ם, והוא בנין אב לכל השקפת התורה בסוגיות רגישות אלו, ונא לכוזר שהרמב"ם מדבר שם על יהודים שנשתמדו באונס לדת האיסלם, וכתוב שם דברים נוראים ומבהילים ממש את הרב שטען שהם פושעים וגרועים והשם שונא אותם. יעוין שם באורך, ומביא שם הרמב"ם באריות הסיפור ששכנע"ל הנביא אמר "ובתוך שם טמא שפתיים אנכי יושב", נענש בחומרה, לא הן הקב"ה רוצה בזה שדמבר בדילטורין של ישראל. וז"ל האיש הגדול: "ואם כן נענשו עמדי עולם כו' כל שכן קל מקלי עולם יתיר לשונות על קהלות ישראל... לקרוא אותם פושעים ורשעים". אדרבה, אם רוצים באמת שלא יהיו חוטאים, צריך לקרוא אותם.

ועי' דברים נפלאים על זה הדיבור לוי פ' בראשית וכו' חוקת, כיצד יש לדבר לבני' שעזבו את התורה, וינעם כל במאד. יקרא נא דבריו של אוהבן של ישראל הרב מברדיטשוב ויראה כת"ר ווי מ'רעפא ועגן אידישע קינדער!

ח. אחרת על כתי' וכל הנלוים עליו שאינם תופסים כל המהלך הזה, ורוקדים על דם יהודי. הנה נרצחו י"א יהודים בדם קר, בגלל היותם יהודים, ובאים יהודים חרדים ואומרים שזה לא טרגדיה. מה נורא הדבר! אפילו לב האבן צריך לבכות ע"ז דמעות שליש. אפילו על רשעי ישראל, מזידים ממש, שנתחייבו מיתה בב"ד, כי עברו על התורה בשאט נפש במזיד לאחרי עדים והתנאה, הנה גם עליהם אומרת המשנה במס' סנהדרין פרק ששי: אמר רבי מאיר, בזמן שאדם מצטער, שכינה מה הלשון אומרת, קלני רשעי ישראל, מזידים ממש, כימה מצטער על דמם של נגידים שנשפך כו'. (ועי' בן יהוידע שם

ביאור נפלא). ועי' גם הגיגה טו, ב: הקב"ה מצטער על דמן של רשעים שנשפך. וכ"ש בתינוקות שנשבו ממש, שהם היום ממש קדושים, שנהרגו על קידוש השם ונתפרסם בכל העולם כולו, היינו קידוש השם בפרהסיא הכי גדולה, אך ורק בגלל שהם יהודים.

ח. לפענ"ד, הטעויות בכל זה באות מזה שחסרים אצל כת"ר שליט"א יסודות היהדות, ובפרט ע"פ מה שלמדנו הבעש"ט ז"ל ותלמידיו. וחבל וחבל. הגע עצמך: תלמידי רבינו ז"ל שהולכים בדרך, דרך הבעש"ט ותלמידיו, קירבו בעשרות שנים האחרונות מאות אלפים ליהדות, וגרמו נח"ל להקב"ה בדור זה באופן נפלא. מה נפעל על ידי כל אלה שצועקים שטוב שיהודים אלה נהרגו כי הם כמו דור המבול? האם על ידם נתקרב יהודי אחד לשבת, תפילין, שרית, אמונה, לימוד התורה, ההתנתקות מגילוי עריות רח"ל וכל שאר האיסורים? אולי אדרבה, עי"ז מרחקים יהודים יום יום. כאשר יהודי חילוני שומע דיבורים אלה הוא מתנתק לגמרי מכל היהדות ומכל הרבנים וכו' וכו'. למי יש כתפייה רחבת ליקח האחריות על כל זה? איך לא מבין כת"ר שכתוצאה מדיבורים אלה מרחקים מתורת ישראל המון יהודים רח"ל?

וכפי שציינתי, החזון איש גם ה' קנאי לדבר ה' זו הלכה! ועי' חזו"א ביו"ד סימן ב איך צריכים לטפל בכופרים בזמננו זה, וכל הגישה שצ"ל אליהם. והדברים ידועים ונפלאים. ובזמן החזון איש הרי הרבה מהחוטאים עוד הלכו לחדר וישיבה בליטה וברוסיה ובפולין וכו', ואעפ"כ פסק החזון איש את דבריו, יעו"ש באורך. ומה נאמר כהיום הזה, שבעים שנה אח"כ, שרובם ככולם אין להם שיג ושיח ביסודי התורה והמצוות?

פוק חזי, העסקנים מכל החוגים העוסקים בקירוב בני', והשלוחים היקרים לתלמידי של רבינו ז"ל שמוסיים נפשם לקרב עוד יהודי ועוד יהודי ועוד יהודי, וכן כל העסקנים מכל החוגים, לב לאחים, אש התורה, אור שמח, עולמי, ערכים, חסידי ברסלוב, הספרדים, הכוללים של ליקוואוד העוסקים בהרצת התורה, וכו' וכו', כן ירבו עוד ועוד, הנה ההצלחה הכי גדולה היא בגלל דבר אחד, כי כל הגישה היא על פי דברי הרמב"ם באגרת השמד ובהלכות ממרים, מיוסדת על אהבה ואהבה ושלוש וריעות, ולא לדון אותם, אלא להבין לרוחם, ולהגביל אותם לאביהם שבשמים. והלואי שתמורת המחאות נגדי, היה כת"ר יוצא לקרב לבבות בני' להקב"ה, אשר כתוצאה מהמאומה הנורא היה מנהג לב ישראל על הוא, אני ישנה ולבי רע, והוא שעת הכושר שגם לקרבו לתורה ולמסורת ישראל, וזו היתה כוונתי בכל הדרשה שלי. ואיני מתחרט כלל וכלל, אדרבה, דיברתי שם בפני כמה וכמה מבני' שלע"ע אינם שומרים תורה ומצוות, וראיתי במוחש שכתוצאה מזה נדלקה בלבם ניצוץ היהודי, וכי לדון אותם, אלא להבין רצה שאני אקלל את הקונסרבטיבים באותו מעמד? לדעתי אפילו כת"ר, בהתבוננות קלה, יסכים לדבריי, וקבל את האמת ממי שאמרו.

הני מודה להקב"ה כי לים יום, וכל שעה ושעה, שזכיתי להתאבק בעפר רגליהם, איך מסתכלים על יהדות, תורה ומצוות, איך מסתכלים על העולם, ווי מען קוקט אויף א אידישע נשמה, איך מדברים ליהודי, ואיך חושבים לא על עצמנו ועל הקנאות שלנו, אלא מה רוצה הקב"ה מאתנו, ואיך נוכל לתקן את העולם במלכות שד"ל? להביא את השכינה למטה ולהאיר את העולם כולו באור התורה והמצווה, וכפי ששמעתי ממנו ז"ל כמה וכמה פעמים רמז נפלא בדברי חז"ל בבא מציעא "אנן פועלא דימא אנן", "אנונער ובהוה איז צו מאכן ליכטיק"!, להאיר לבבות בני', באהבת התורה, אהבת השם ואהבת ישראל, כדולא חד. ופעם אמר כך: עבודתינו היא בדוגמת עבודת אברהם העברי ויקרא שם בשם ה' אל עולם, ואמרו במסכת סוטה אל תיקרי ויקרא אלא ויקראי שהקרה להקב"ה בפי כל עובר ושבו. וידוע משל"ה שאל תיקרא אינו שולל הפי' הפשוט. ופירש רבינו: מתי יכול להיות ה"ויקרא", רק כשישנו ה"ויקרא". אם אתה רוצה שיורגש אצלך קדושת השם וקדושת התורה, הרי זה דוקא על ידי "ויקרא", על ידי זה שאתה יוצא ומביא קדושת התורה והמצווה ליהודי אלה. ושמענו מפיו הקו' שזוהו הרמז בהמצוה שלא יסרו הבדים ממנו, וכי מה איכפת אם מסירים בדי הארון?

והוא ז"ל ענה: הקב"ה רצה להראותנו וללמדנו לקח, שבכל רגע ורגע צריכים להיות מוכן להוציא את הארון, את התורה הקדושה, מקדוש הקדשים, ולהביאו לכל יהודי ויהודי בכל קצו ובכל, לקרבו לאור ואש התורה.

וחבל חבל שכת"ר שליט"א אינו תופס שהוא חי ממש במצרים בתוך מצרים, בבועה סגורה ומסוגרת, ולא חלי ולא מרגיש ההעלם והסתר הנורא, שיכול לדבר ככה על י"א יהודים שנרצחו על קידוש השם, וידוע מה שאמרו בגמ' כנ"ל על הרוגי הבעש"ט ותלמידיו, עד לרבינו הגדול ז"ל, ואז היתה הנשמה שלו נפתחת, והי' יוצא להמונה של רומי ומקרב אלפי מאחבני"י שליט"א לחיק התורה והמצוה, והי' מצליח בזה, שהרי חננו ה' בכשרונות גדולים.

ט. כל זה אינה משנה כלל ההבהלה הנוראה והחטא הגדול של משכב זכור, ושל כפירה באמונה, וכפירה בתורה, וכפירה אפילו באות אחת שבתורה של מי שאומר שאינו מן השמים וכפסק הרמב"ם בהלכות תשובה, וכו' וכו'. חס ושלוש וחס ושלוש להקל בחומר הענין, כנ"ל. וכל מי שבידו למחות ולא מיחה כו'. וכל ישראל ערבים זב"ז. ונודע לכולם מה שאמרו רז"ל על עונות אלה וכל המסתעף, ולכן, הנה אדרבה ואדרבה, מי שבאמת איכפת לו מכל זה, ומי שבאמת גייט עם אן תורה והקב"ה, הנה על ידי שיסתכל בעין טובה ועין ימינית על בניו של הקב"ה, יוכל להציל המון המון יהודים מדרת שחת. וכפי שעושים כמה וכמה מהחרדים לדבר ה', וכמעט כל חסידי ותלמידי רבינו ז"ל בכל יום ויום בכל קצו תבל. וגם אני הק' זכיתי להשתתף בעבודה קדושה זו בדורנו דור יתום, ולא יאומן כי יסופר ההצלחה הנפלאה לכל אלה שעוסקים בקירוב בני' מתוך אהבה. יש מהעסקנים והשלוחים שעשו בעצמם מאות בעלי תשובה! וה"ו נפלא ונורא.

ולאחרי בקשת מחילה וסליחה וכפרה, אשאל לכת"ר שליט"א: הרי יש ט"ו מיליון יהודים כ"י, ורובם ככולם ממש אין להם שיג ושיח ביהדות, והיתכן שכת"ר שליט"א לא חשב במשך חמשים שנה להתעסק בקירוב יהודי אחד לתורה, כפי שכותב במכתבו אפ"ל! והרי כל יהודי הוא בנו יחידו זו דבורנו זה הקב"ה, האם ח"ו וח"ו אם בנו ש"י ה' סר מדרך התורה, האומנם כת"ר לא היה חושב כל השנים איך להחזירו לחיק היהדות? והיתכן שכל זה אינו עולה בהחשבתי ככל כשמדובר על י"ג מיליון בניו של הקב"ה, ואהבתי אותם כולם? בני בכורי ישראל, וכפי שציינתי לעיל, עי' דברי המהר"ל בנצח ישראל פי"א, בביאור שיטת רבי מאיר בקידושין לו, בין כך ובין כך, ותשובות הרשב"א הידועה בזה דאנן פועלין כר"מ. והמדובר במס' קידושין שם על עובדי ע"ז רח"ל, בנים משחיתים, זרע מרעים, ועליהם אומר הקב"ה שם בני א-ל ח'! ועי' מהר"ל שם באריות נפלאה. והבן. ואם כל אחד מהחרדים בא"י ובאמריקה היו מקרבים יהודי אחד לתורה ולמצוות, וכ"ש שנים ושלושה יהודים, הרי היו נוספים לזרם התורה והמצווה מיליוני יהודים ממש, והיו מצילים אותם וכל תורה שישאל עושי תשובה ומיד הן נגאלין כדברי הנשר הגדול בהלכות תשובה פ"ז.

והלואי וכת"ר שליט"א ה' הולך לשבוע אחד להתאבק בעפר רגליהם של שלוחי רבינו ז"ל, והי' רואה אהבת ישראל מהי, מסירת נפש מהי, יראת שמים מהי, דביקות בה' מהי, דביקות בתורה מהי, דביקות במצוות מהי, והעיקר, היה רואה דרך סלולה וישרה לרומם מיליוני אחבני"י שליט"א לדבר ה' זו הלכה, ולהביא קץ לגלותנו המר, ונעלה לציון ברנה, ואתם תלוקטו לאחד אחד בני ישראל.

ובזה אקצר ואסיים בכבוד וברכה, ועם כת"ר רב הסליחה, ואת הוב בסופה, במהרה בימינו ובימינו תושע יהודה וירושלים וכעב תעופינה גו' בב"א, והריני גוים עמו כי דם עבדי יקום ונקם ישיב לצריו, וכפר אדמתו עמו, שמחנו כימות עינינו שנות ראינו רעה, אכ"ר.

יוסף יצחק יעקבסאהן
פה מאהסי, נ"ו

Hebrew: A Letter About the Pittsburgh Victims

מכתב על היהודים שנרצחו בפיטסבורג:

מהי השקפת התורה עליהם
ב"ה. כא השון תשע"ט.

כבוד ידידי הרה"ק וכו' וכו' שליט"א,

במענה על מכתבו, והמחאה נגדי על שדברתי על היהודים שנרצחו רח"ל בפיטסבורג בש"ק וירא תשע"ט, ברגישות ובכבוד וכו', הנה:

א. למרות העניינים אצלם שצריכים תיקון גדול וכו' הרי פשוט שנרצחו בגלל סיבה אחת ויחידה: בגלל היותם יהודים! והיינו שמתו על קידוש השם ממש, וכל העולם כולו מסתכל ע"ז כך. וכבר כתבו כמה מהפוסקים שיהודי זה שנהרג בגלל היותו יהודי הוא קדוש, וכתשובת החת"ס הידועה. ראה שו"ת חת"ס יורה דעה סימן שלג. אכן העזר ח"ב סימן קלב. ועוד.

ועיין סנהדרין מז, ב: "תדע דכתיב (תהלים עט, א) מזמור לאסף אלהים באו גוים בתחלתך ומאז את היכל קדשך וגו' נתנו את נבלת עבדיך מאכל לעוף השמים בשר חסידיך לחיתו ארץ, מאי עבדיך ומאי חסידיך... הנך דמחיבי דינא דמעיקרא וכיון דאיטול קרי להו עבדיך". והגע עצמך: המדובר על יודים שעברו על שלשת העונות החמורות, כמבואר בימא ד"ט, וקרי להו עבדיך וחסידיך! (וכבר ידועה השק"ט בשיטות בכלל אינו שייך לעניינו, כדלקמן).

והגע עצמך: בעת השואה נרצחו הרבה יהודים שהיו קומניסטים, כופרים, חילוניים וכו', וכולם נקראים בפי כל ישראל קדושים, ואומרים עליהם השם ינקום דמם, דם עבדי השפון, וכל כך למה? כי נרצחו בגלל היותם יהודים, ובגלל שנתן הנאצים ימ"ש לעם ישראל, בני ישראל, וכן בנדו"ד: הרוצח ה' שונא ישראל נתעב ומשוקץ, כמפורסם עתה, ואך ורק בגלל זה רצחם רח"ל, וכפי שהכריז בקול גדול אשר בעצם צריכים לרצוח כל היהודים, רח"ל, היינו שהם הם המייצגים של עם הנבחר, עם ה', "עם זו יצרת לי תהלתי יספור". וכל חשבון אחר אינו נוגע לכל זה.

וכל מי שיש לו לב יהודי, תמיד הרגיש כך ביחס לכל קרבנות השואה, שלמרות שכמה וכמה מהם עברו על הדת, הרי ברגע שנרצחו ונטבחו באכזריות נוראה ע"י הגרמנים ימ"ש אך ורק בגלל שדם יהודי נזל בעורקיהם, הרי הם בסוג וגדר אחר לגמרי. וכן נהוג אצל כל בני"ש שמכנים כל הששה מיליון בשם קדושים וטהורים, למרות שהעבד מהם כו', ואומרים על כולם "יודוע בגוים לעינינו נקבת'הם עבדיך השפון", היינו שהקב"ה מעיד עליהם שהם עבדי, שמציאותו של העבד היא מציאות האדון (וע' דברי הרשב"א הנפלאים בקידושין כג, ב), והקב"ה מבטיח שניקום נקמת דם עבדי השפון, כיון שפסיכת דמם הוא היפך חפצו של הקב"ה (ואדרבה הקב"ה אומר ע"ז "אוי ליי, ע' פתיחתא דאיכ"ד כד, מיוסד על ירמ' י, ט).

ועד כדי כך גדלה מעלתם, מצד היותם על קדוש השם, ע"ד מה דאיתא בפסחים ס, א בכיוצא בזה, שאין כל בריה יכולה לעמוד במציאותו.

ב. בנוגע להסביר למה נרצחו, בגלל עבירות אלו ואלו וכו', הרי מי יודע תשובות הבורא עולם?! וכבר פסק הרמב"ם בהלכות מכירה פ"ד (מבואר מציצא דף נח), היו כלאים וייסורים באין עלי, או שהיה מקרב את בניו, לא יאמר לו בדרך שאמרו חבריו של איוב, "הלא יראתך, כסלתך גוק זכור נא מי הוא נקי אבד" (איוב ד, 1-1). והוא ממש בגדר איסור אונאת דברים, להגיד לבני המשפחה שהטרגדיה קרתה בגלל עבירתי זו זו. וכשהנהגו יהודים קדושים ביהיב"ב בהר נון, י"ש ובני תורה, למה הם נרצחו? ולמה נרצחו השלוחים ועוד יהודים במומביי? ולמה נרצחו הבורים שביבסת מרסן הרב? ולמה נרצחו כל היהודים החרדים על האוטובוסים רח"ל ונשרפו למוות? ולמה נרצחו מיליוני ילדים בכשונות הגז של היטלר ימ"ש, השם ינקום דמם? מה היה חטאם ופשעם? על כל זה נאמר שתוקך על עלה במחשבה. אין אתנו יודע עד מה למה זה קרה. ואין יכול כת"ר ש' להגיד שהמאורע בפיטסבורג קרה בגלל חטא זה וחסא זה, כאשר בשנים האחרונות ובתקופה האחרונה, נרצחו גם חרדים לדבר ה' שנהרו בקלה כבחמורה, ולמה הם נרצחו?! ולמה נרצח לייבי קלעצקי רח"ל? ולמה נרצח הרה"ג הרב קרישעבסקי הי"ד מטשעביץ? והאברך מתולדות אהרן הי"ד? ולדאבון לבנו עוד עוד ועוד, השם

ינקום דם עבדיו הטהורים. ולמה בשבוע זה פ' חיי שרה תשע"ט נספו בשריפה של מכונית משפחה שלימה עם ששה ילדים, שומרי תומ"צ, רחמנא ליצלן? ולמה נרצח החבור החדב"י בשיקגו בשמח"ת השתא? האם אנחנו יודעים כל החשבונות האלה? ומוטב השתיקה, וידום אהרן.

אולי קשה לכת"ר שליט"א לחשוב שבאמת אינו מביין למה זה קרה. אבל זוהי האמת: אתה יודע רזי עולם, והנסתרות לה' אלקינו. האומנם חושב כת"ר שכל טרגדי' באה בגלל עונות? ואנחנו יודעים מה הם העונות? הרי זו היתה הטענה של הקב"ה על כל חברי איוב שהאשימו אותו בכל היסורים בכלל חטאיו. והקב"ה כעס עליהם במאד כמסופר באיוב באריכות, וע' מלבי"ם שם. וכאשר המלאכים טענו להקב"ה במס' מנחות כט, ב על הריגת ר"ע זו תורה וזו שכרה, למה ענה השם "שתוק כך עלן במחשבה", הרי היה יכול להגיד שצדיק נתפס בעון הדור, ולכן נהרג בגלל עונות? (וכבר ידוע באיור בשם הגר"א על הפיוט אלה אזכרה). ולמה כשהוציאו ר"ע להריגה במס' ברכות דף סא ע"ב, אמר לתלמידיו במענה לשאלתם "עד כאן", "כל ימי הייתי מצטער מתי יבוא לידי ואקיימנו ועכשיו שבא לידי", ולכאורה הרי ה' צריך לומר בפשטות שהוא שמח כי זוהי כפרת עונות?! והביאור בזה הוא, שר"ע הבין שלא כל אירוע טראגי ולא כל רציחה רח"ל הוא עונש על עונות, ולפעמים יש דברים שהם נסתרים לגמרי מבינותינו ומדעתנו (אף שבמדענו מוכרח להתעורר בתשובה ולהוסיף אור התורה בעולם, כדברי הרמב"ם בהלכות תענית), דלית מחשבה תפיסא ב' כלל, ואיהו סתימו דכל סתימין וטמירא דכל טמיין כדאיתא בזוהר, וכפי שביאר זאת בעל התניא בפרק נו ובאגרת הקודש סימן יא.

ג. פשוט שאי"ז משנה כלל וכלל זה שיש חילוקי דיעות מהותיים בינינו והשמרנים והרפורמים, וכל היסוד של בתי כנסיות הקונסרבטיבים הוא היפך התורה, ע' רמב"ם הלכות שבת פ"ג, והנהגה של כו"כ מהליברליס הכופרים בשי"ע ובהלכה הוא היפך התורה. וצריך לעשות כל מה שאפשר לקרב ישראל לאביהם שבשמים ולחזור בתשובה שלימה, כולל אני וכת"ר.

ד. פסק הרמב"ם בהלכות ממרים פ"ג, שתינוקות שנשבו צריכים למשכם בדרכי שלום לתורה. והרי רובא דרובא של כל יהודים אלה לא נתחנכו בדרך התורה, וכל השקפתם באה מהעולם של אוה"ע ומהעולם החילוני, כי לא קיבלו שום חינוך יהודי אמיתי, ולדעתנו עושים הדבר הנכון, "תיקון עולם", ואהבה לכל אחד וכו' וכו', והם אנוסים גמורים. ובלשון הרמב"ם שם, "ואע"פ ששמע אח"כ הרי הוא כאנוס, לפיכך ראוי להחזירם בתשובה ולמשכם בדברי שלום עד שיחזרו לאיתן תורה". ומי יכול לזון אותם? ואונס רחמנא פטרי, כדאיתא בב"ק דף כח. הרמב"ם קורא לתינוקות שנשבו אנוסים. וכן הוא המצב היום אצל רובא דרובא מאחינו בני"ש. אני מכיר כמה וכמה מסוג אלה והם ממש חושבים שזהו דרך האמת, ואינם מורדים כלל, אלא מוטעים לגמרי. וכבר ידועים דברי אהבה של ישראל בעל החפץ חיים בנוגע להכחח בזמן הזה, והם הם הדברים. ועיין דברי הנוקבים של החזון איש ביהודה ידעה סימן ב, ע"ש באורך.

והרי ראינו דוקא בדרוננו שמאות אלפי תינוקות שנשבו נתקדבו לתורה ע"ז אהבה וקירוב וחיבה. והולך ומוסיף בכל יום על ידי כל אלה שאיכפת להם באמת אהבת ישראל ואהבת התורה.

ולאידך כאשר תינוקות שנשבו מקיימים אפילו מצוה אחת בלבד, הרי זה יקר מאד בעיני הקב"ה, כי הם תינוקות שנשבו. וראה יגרת השמד להרמב"ם. ואולי יתבונן כת"ר שליט"א לרגע וישתדל ללמד זכות על בני"ש, שלמרות שהם תינוקות שנשבו ממש, הנה ס"ס רוצים לבוא לביהכ"ל שבשם (אפילו אם אינם יודעים הלכות שבת ואינם יודעים שיש כמה איסורים בזה וכו'), ורוצים לאחוז קצת במסורת התורה, ורוצים ליתן ברית מילה לילד יהודי אפילו אם זה קשור עם איסורים חמורים שהתינוקות שנשבו עוברים עליהם? ועוד זאת, ע' רמב"ם הלכות תשובה פרק ג, שחשבון עונות אינו לפי מנין העונות אלא לפי גודלם, "ואין שוקלין אלא בעדתו של א-ל דיעות והוא היודע עד עונתין כו". והנני שואל לרום מעלת כת"ר: האם יש לכת"ר דעת אצל הקב"ה האם יש למישהו היום דעתו של א-ל דיעות ה' ומי הוא זה שבר

ודם אשר ימלאנו לבו לשקול בדעתו חשבון עונות, ולפסוק למה עשה הקב"ה כך וכך לפלוני בן פלוני. אתמהא! התורה פוסקת שהם אנוסים, וכת"ר טוען שהם ראויים למיתה. וה"ז חוצפה ממש, במחילת כת"ר שליט"א.

ה. על כל הנ"ל, מה כת"ר חושב, איך נקרב יותר תינוקות שנשבו ליהדות, ע"י אהבה וקירוב הדעת, או שנאה? דיברתי עם כמה וכמה משלוחי חב"ד בהקמפוסים של ארצה"ב, ואמרו לי שכתוצאה מהטרגדיה הזו הנה מאות ומאות סטודנטים הניחו תפילין, באו להתפלל, למדו תורה, החליטו לבוא לשבת, קבעו מזווה בחדרם, החליטו ליתן צדקה, ובכלל להתקרב ליהדות, כי הרציחה הזו נגעה עד עמקי נשמותיהם, בהתחשב בעובדא שזוהי המכה הכי גדולה נגד עם ישראל בארצה"ב. האומנם חושב שהם נעשה ע"י זה שמקללים את הקרבנות או להיפך? יחליט כת"ר: מה הקב"ה רוצה באמת? לדבר כמה עליהם, לא להשתמש בהאירוע הנורא והמחריד כדי לחזק את היהדות ואת הגאון יעקב אצל מיליוני בני"ש בארצה"ב ובכלל העולם? וואס וויל דער אייבערשטער?

ו. חס ושלום וחס ושלום להצדיק מה שעשו הנאצים ימ"ש והשונאי ישראל האלה בתוואה שבנ"י הם חוטאים וכו', וה"ז חילול השם הכי גדול לכל העולם כולו: יהודים חרדים לדבר ה' מצדיקים, כאילו, שונאי ישראל הרוצחים ימ"ש, וה"ז נותן כח ועוצמה להשונאים. הס מלהזכיר. לבי לבי על כת"ר שחושב באופן כזה, ה"י. הנה, אומרים האנטישמיים, יהודים דתיים אומרים שיה טוב מאד לרצוח יהודים, כי הם כמו דור המבול. אוי ואבוי. כיצד יכול לב כת"ר לא להקדע לרסיסים מהדם היהודי הזה? איפה האנושיות? איפה הלב היהודי?

ולפענ"ד הנה חסרה חסר ההבנה בכל עצם היסוד של אהבת ישראל, וכמה נפלא הדבר שדוקא בזוהר פרשת וירא, הפרשה שבה נרצחו, נאמרו בזה דברים נפלאים, עיין זוהר חלק א דף קו: "אמר רבי אלעזר, אוף אברהם לא עבד שלימו כדקא איות, נח לא עבד מידי לא האי ולא האי, אברהם תבע דינא כדקא יאות, דלא ימות זכאה עם חייבא, ושאריו מחמשים עד עשרה, עבד ולא אשלים, דלא בעא רחמי בן כן ובין כן, דאמר אברהם לא בעינא למתבע אגר עובדי, אבל מאן עבד שלימו כדקא יאות, דא משה, דכיון דאמר קב"ה (שמות לו ח) סרו מהר מן הדרך וגו', עשו להם עגל מסכה וישתחוו לו, מיד מה כתיב ויחל משה את פני יהו"ה אלקיו וגו', עד דאמר ועתה אם תשא חטאתם, ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת, ואע"ג דכלל חטון, לא אז ממנע לא דאמר לי סלחתי כדברך, אבל אברהם לא אשגח אלא אי אשתכח בהו זכאי, ואם לאו לא, ועל דא לא הוה בעלמא בר נש דיגין על דריה כמשה, דאיהו רעא מהימנא".

ונפלא הדבר: אפילו אברהם אינו לא עשה כדבעי כי התפלל רק על סדום בגלל הצדיקים, אבל אם אין צדיקים אז חשב ראוי סדום להחרב. אבל מהיו הרועה הנאמן של כלל ישראל? אך ורק משה רבינו שהתפלל על אלה שעשו את עגל הזהב רח"ל, ואמר להקב"ה: "מחני נא מספרך אשר כתבת", שיהיה מה שיהיה הוא לא יפריד עצמו מנכנסת ישראל, אפילו רשעים גמורים, עובדי ע"ז, רח"ל.

והדברים אומרים בנוגע לעושי העגל, אשר יודע סיפור רז"ל על הכתוב ויקומו לציחק שהיו אז כל ששר עבירות ג"ע ע"ז ש"ד, וידוע מרז"ל שהי' זה כשהמלך במסבו, ובכ"ז אם לא הי' אומר ח"ו משה רע"מ ואם אין מחני נא וכו' אזי היו נכלים. ומשה מסר נפשו על מנתו ללמד עליהם זכות ולהצילם.

[והביאור נפוץ כמבואר בספרי מוסר ומחשבה ובתורת הנסתור, שאברהם היה קודם מ"ת, אבל לאחר מ"ת נתחדשה המציאות שכל ישראל הם קומה אחת שלימה ממש, ואתה בחרתנו מכל העמים, וישראל אע"פ שחטא ישראל היא נאמר בסנהדרין דף אפילו על עכנ, שחטא בנעה המאושה ועשה עבירות חמורות כמבואר בגמ' סנהדרין שם. ונפלא הדבר ממש. וחסבואר ג"כ בענין מתן תורה, שאילו היו הששים רבוא שבת אחד (ובמילא גם מיכה שהעמיד פסל בכלל זה), לא היתה ח"ו התורה ייחנת. וכדאיתא בדברים רבה פ' ז, ח, ובמכילתא דרשב"י. ובמילא לא היה מקום למשה רבינו להפריד עצמו אפילו מהיודי שחטא בחטא העגל. ועל כל יהודי נאמר שנפשו היא חלק אלקה ממעל ממש, ואפילו על אלה שנאמר וכרתה דברי גו', כמבואר בלקו"ת ד"ה שיר המעלות, וידועים דברי הירושלמי אפילו על ירבעם בן

Parshas Chayei Sorah

The Building Blocks of Our World

Every once in a while we need to step back and examine our priorities. We need to reset, get back on track...think about what Hashem really wants from us. What a powerful message we all received 3500 years ago. The Torah is a mandate- a guide for life, but it's more, much more than that. It's lessons pulse through our veins, every word holy, every letter a world of knowledge. The Torah bonds us with our Creator. We must reflect His attributes. Just as Hashem is merciful and caring towards His creations, we must be just as caring to those around us. If we are to truly absorb the essence of the Torah, we must make Chesed not only a priority but our guiding light.. When Avrohom Avinu, the progenitor

of Chesed in the world was looking for a wife for his only son Yitzchok, the marching orders he gave the Shadchan, Eliezer, was to look closely for a kind and giving wife for Yitzchok. Only through such a fore bearer could the DNA of the Jewish nation be formed. The Chofetz Chaim wonders, why does the Torah repeat the story of Eliezer and his search for sterling middos in a wife for Yitzchok, three distinct times while so many Halachos are only hinted at in the Torah, by the exclusion or inclusion of one little letter? What is the message for us here? Our saintly sage tells us that Issur or Heter, being allowed to do something or not - may be learned through a hint. It's message is heard clearly. The word of Hashem cuts through to our essence and resonates within our soul. But appreciating the importance of good middos and developing within ourselves a heart that cares - these lessons need to be constantly repeated, like a medicine that must be taken multiple times until

it cures. Chesed must be absorbed internally if it is to truly change who we are. That is why chesed always starts at home with our spouse and children. Home is where we perfect our chesed by repeatedly performing acts of loving kindness with those who are nearest and dearest to us. It's a daily test, a daily exercise- and if you don't get it right, there's always tomorrow. One must constantly ask himself, "Did I act well at home today? When I had the chance to, did I smile and listen to my kids? Did I hug them, or maybe play a game with them (with my phone turned off)? Did I show appreciation to my spouse for all they are doing for me?" If not, don't despair... there's a new opportunity for chesed every day, every minute! It's a most important test for us, but one with big rewards, as it brings a healthy and loving atmosphere to our homes! Good Shabbos!

JOKES

DUCK TALES

A duck goes into a furniture store and says 'got any duck food?'
The guy at the counter says, 'sorry, we don't sell duck food'.
The little duck walks out.
The next day, same duck, same guy. 'Got any duck food?'
'Sorry little duck, I told you yesterday, no duck food here. '
The duck walks out.
Next day, again, 'got any duck food?'
The guy says 'No! we don't sell duck food! and if you come in here again I'm gonna glue your feet to the floor!'
The duck walks out. next day, duck walks in. 'Got any glue? '
The guy says 'what?... no'.
'...got any duck food?'

The farmer does this, but after two weeks, no phone calls, the dog is still missing.
"What did you write in the paper?" asked his wife.
"Here boy," said the farmer.

THE OLD WEST

Back in the frontier days, a westbound wagon train was lost and low on food. No other humans had been seen for days, when finally they saw an "Old Jewish Man" sitting beneath a tree. The leader rushed to him and said, "We're lost and running out of food. Is there someplace ahead where we can get food?"
"Vell," the old Jew said, "I wouldn't go up dat hill und down other side. Somevun told me you'll run into a big bacon tree."
"A bacon tree?" asked the wagon train leader.
"Yah, ah bacon tree. Trust me. For nuttin vud I lie."
The leader goes back and tells his people that if nothing else, they might

be able to find food on the other side of the next ridge.
"So why did he say not to go there?" some of the pioneers asked.
"Oh, you know those Jews -- they don't eat bacon."
So the wagon train goes up the hill and down the other side. Suddenly, Indians attack and massacre everyone except the leader, who barely manages to escape back to the old Jew, who's enjoying a "glassel tea."
The near-dead man starts shouting, "You fool! You sent us to our deaths! We followed your instructions, but there was no bacon tree! There was hundreds of Indians, who killed everyone."
The old Jew holds up his hand and says "Oy, vait a minute." He then gets out an old English-Yiddish dictionary, and begins thumbing through it. "Gevalt, I made myself ah big mistake. It vuz not a bacon tree.
It vuz a ham bush!"

CHELM ADVERTISING

A Chelm farmer's dog goes missing and he is inconsolable.
His wife says to him, "why don't you put an ad in the paper to get him back".

Rosh Chodesh Kislev

On Shmini Atzeres, Tishrei 22, 5738 – October 4th 1977, during the Hakafos, the Rebbe suddenly turned pale and sat down. Realizing that something was not right, Chassidim began vacating the Shul and doctors were summoned. When a medic who was at the Shul offered the Rebbe a drink of water, he refused saying that he first wanted to complete the Hakafos and make Kiddush. Once the Hakafos were completed, the Rebbe walked to the Sukkah where he made Kiddush on a cup of wine. It was only when the doctors began checking his pulse and vitals that they realized he had suffered a major heart attack. Per his request, the Rebbe was treated at his office over the course of the next several weeks. On Rosh Chodesh Kislev, Koslev 1, 5738 ---Friday, November 11, 1977, the Rebbe left his office in 770 to go home.

This day is celebrated in Chabad, as a Yom Tov with farbrengens around the world, with singing that elevate the soul and a Mashpia conveying the positive affect and pleasure a person can reach by learning Torah and doing Mitzvos.

=====

Mendel Jacobson and Yehuda Grodtko having a deep learning discussion Thursday night

פרשת חיי שרה

רמז לדין מצוה בו יותר מבשלוcho

“וירץ העבד לקראתה” פירש רש”י ז”ל ‘שראה שעלו המים לקראתה’ ע”כ וכתב הרמב”ן שדייק רש”י כן מהא דכתיב להלן (כד, כ) “ותשאב לכל הגמלים” ומקודם לא נאמר לשון שאיבה, מכלל שלא היה צריך לעשות מעשה שאיבה ע”כ שעלו המים לקראתה.

והקשה רבינו ר' לוי יצחק מבארדיטשוב זיע”א הא גופא למה באמת בהשקותה את הגמלים לא עלו המים לקראתה, דהרי כל הענין שעלו המים לקראתה משום שלא תיטרה, אזי אותו סיבה נימא גם להשקת הגמלים?

וביאר בזה בהגדרת הדין בכל המצות דקי”ל פסחים (קיד ע”ב) מצות צריכות כונה, וכתב שעיקר המצוה שעושה האדם הוא עצם המחשבה שעושה בעשיית המצות רצון הבורא, וממילא בפעם הראשונה בדעתה היה לשאוב המים לצורכה, בגלל זה עלו המים לקראתה שלא תטריח עצמה, מכיון שכונתה היה לשאוב לצורכה, משא”כ בפעם שניה, שכונתה היתה לגמול חסד להשקות הגמלים של אליעזר עבד אברהם, לא עלו המים לקראתה אלא היתה צריכה לשאוב המים, וביאר ר' לוי יצחק משום שכשאדם אדם עושה מצוה יותר נחשב לעשות פעולה, משום שבעשותו פעולה לשם מצוה נחשב לו יותר למצוה וע”כ לא עלה לה המים בכדי שתוכל לקיים בעצמה, שיהיה המעלה של מחשבת עשיית המצוה בשעת פעולת המצוה.

מבואר מדבריו שמכיון שבדין מצות צריכות כונה כתוב שיש מצד שיא המעלה של המצוה עצם הכוונה, לכך בעשותו המצוה בעצמו בגופו מקיים בזה החלק של מחשבת קיום המצוה בכונת המצוה, וזהו נמי יש לומר הגדר הדין של מצוה בו יותר מבשלוcho קידושין מא. והיינו על אף שעל ידי שליח נחשב שעשה הוא או נוסח אחר נחשב הוא בעל המעשה, אבל חוץ מהמעשה שיחשב שעשה יש את מחשבת עשיית רצון הבורא וזה טמון דווקא היכא שעושה הפעולה בגופו ממש.

בזה מתבאר בטוב טעם ודעת לשון רש”י קידושין מא. מש”כ בדין מצוה בו יותר מבשלוcho וזה לשונו “דכעסיק גופי במצוה מקבל שכר טפי עכ”ל וצ”ב שכר המצוה נמדדת כל מצוה ועשייתה ובין אן מקיים בגופו או על ידי שליח המצוה נעשה היינו היכא ששיך שליחות, ומהו שכר טפי שמשמע מעבר לעצם מעשה המצוה, וצ”ב.

אולם לנ”ל א”ש שחוץ מעצם קיום המצוה יש מחשבת המצוה בשעת עשייתה בפועל שבזה מקיים מצוה משובחת יותר וז”ש שזה נחשבת לו יותר למצוה, וממילא מובן מש”כ רש”י שמקבל שכר טפי, היינו מצד הכוונה במצוה על ידי שעשה עושה בפועל, ודו”ק.

דוד יהודה פיירסטון

Headquarters of *Borsalino* in Monsey

CUFF & CO.
MONSEY'S PREMIER MENS AND BOYS CLOTHING STORE

☎ 845.293.2473
 @ info@cuffnco.com
 www.cuffnco.com
 401 W. Route 59-Atrium Plaza
 Monsey NY 10952
 ☑ Call or text your order

BUILDING HOMES, BUILDING FAMILIES, BEGINS WITH CHESSED

Rabbi Avi Wiesenfeld

bid his neighbor goodbye and gently closed the door.

When the father shortly afterwards saw his wife, she asked what had happened. "Well, the neighbor above us wants to build an extension to his apartment." "And so, you allowed him, right?" "No, I told him that I don't think it is the best idea." "Why did you say that? I know it may be hard for you to see how well their family is celebrating one simcha after another, but you should overcome that resentment and be a nice neighbor." Listening to his wife's advice, the man decided that he would acquiesce to his neighbor's request.

And so, without further delay, he headed back upstairs. After explaining to the neighbor upstairs that it would be fine if he wished to expand his apartment, the neighbor could not thank the father enough. "Thank you so much for understanding." But there was one other issue to discuss. "Before you go, if I could just ask you one other favor. Since my apartment is directly above yours, it would be easiest if I could have my workers come through your apartment and organize their equipment on your balcony. Would you mind if they do that?" Now realizing that an even bigger inconvenience would be placed on his family, the father hesitated. But then he reminded himself once again of what his wife had told him. And so, he looked back at the father and said, "That is fine. We would be glad to help you as best as we can."

At 7 am the next morning, a knock was heard at the front door. Wondering who it could be at such an early hour of the day, the father slowly walked over to the front door and opened up. Standing in front of him were eight broad-shouldered men with construction equipment in their hands. "Hi, we have been sent by your neighbor upstairs. He told us to come down here and set ourselves up." Now realizing who it was, the father allowed them in and showed them to the balcony despite the early hour.

This process continued for weeks. Day after day, construction was underway with the full blow of noise, hammering and drilling. This was aside from the trudging of the workers in and out of the lower apartment. But the family

graciously went along with everything and did all that they could to be of assistance.

And then finally, the day came. All the work was completed. Finishing up with the final touches, the workers thanked the family for all their help and left for good.

Two weeks later, the father of the downstairs apartment received a phone call. It was a shidduch offer for his daughter. Pleasantly surprised, as this was the first suggestion his daughter received in quite a while, the father spoke about the proposed match with her. And in fact, not before long, she became engaged. The family was overjoyed and thrilled.

It was a few days later at the vort that the parents of both the chassan and kallah met for the first time. Yet when the father of the girl took one look at the father of the boy, he looked quite familiar. "Do I know you from somewhere?" "Sure, you do," replied the boy's father. "I was the contractor for your neighbor upstairs who built an extension to their apartment." "That's right!" enthused the father. "What made you think of my daughter for your son though?" "I'll tell you," he replied.

"When I saw you and your family so kindly and graciously open their doors to help a neighbor, I was touched. 'Here is a family,' I thought to myself, 'who thinks outside of themselves and will go to great lengths to help someone else.' When I saw how much you put yourselves out day after day, I said, 'This is the type of family I want my son to marry into' And so it was. Our children got to know each other and today, baruch Hashem, they are chassan and kallah. But it all began by the way you and your family acted with such derech eretz and middos."

These man's words say it all. The way we act and relate to others makes the greatest of impressions and speaks louder than anything else. And especially when it is difficult, if we nonetheless make the effort to show our concern for another and open our door, we have taken one small step, yet one giant leap. That gesture and thoughtfulness will begin paving the way for a beautiful life for ourselves and so many others.

~Night Kolloel~

RABBI NACHUM SCHEINER

HOW DID THE ANGELS GET BOSOR BECHALAV

I would like to share some more highlights of the shiur that I gave at the night kolloel, this past Wednesday, on the topic of basar b'cholov.

It is always a special feeling when one is learning a certain topic that has a connection to the weekly parsha. This is why it is especially exciting to be learning the topic of cooking meat and milk which, as we will see, has a direct connection to this past week's parsha.

The Gemara in Shabbos tells us that when Moshe went up to Heaven to receive the Torah, he was met by the angels, who were not ready to relinquish their ownership of the Torah. They claimed that the Torah belongs in Heaven and did not agree for him to take away from them the Torah. Moshe responded to the malachim by pointing out that there are so many parts of the Torah that do not apply to them and therefore humans – and not malachim – should have the Torah. Interestingly, the Midrash recounts a sequel to this dialogue. As we know, after the Jews worshipped the Golden Calf, Moshe broke the Luchos. He later went up to Heaven to receive the 2nd set of Luchos and once again the angels came with a claim against Moshe. The angels proved their point from the fact that the Jews were not faithful to the Torah. The Midrash

continues with Hashem Himself responding to their claim, that the angels were also guilty of not keeping the Torah. When the three angels came to visit Avraham the pasuk states: ויקח חמאה וחלב וכן ויקח הבקר אשר עשה ויתן לפניהם ... – “[Avraham] took butter and milk, and the claf which he prepared, and served it to them... and they ate.” We see, says the Midrash, that they partook of meat and milk together, something that even little children are knowledgeable about. Since they also were guilty of transgressing the Torah, they do not deserve the Torah more than the humans.

DID THE ANGELS EAT MEAT AND MILK THAT WERE COOKED TOGETHER?

However, the idea that the Midrash is presenting – that the angels had milk and meat – seems puzzling. As explained in a previous shiur, the only time that there is an issur is if the milk and meat were cooked together. Since Avraham kept the whole Torah, he definitely would not cook them together. Then, how is it possible that they were given meat and milk which were cooked together? There are many answers given to this question and we will discuss some of these answers. The malacham cooked it as they ate. The Steipler, in his sefer Birchas Peretz answers that since angels are made from fire, as they took

the food it was instantly cooked from their fire. In truth, this was not really cooking, but actually frying or roasting, and would depend on the different opinions mentioned in a previous shiur, if that is also the halachic equivalent of cooking.

Rav Chaim Kanievsky, shlita, in Derech Sicha was asked the following question about this explanation: if the angles first cooked the food that they were served, why didn't the Midrash make mention of the fact they cooked milk and meat together?

He answers based on the words of the Chasam Sofer, who points to the Rambam, based on a Midrash, that the main issur is the consumption of meat and milk. On the other hand, the issur to cook them together was given because cooking is usually done to enable consumption. Since the main issur is the eating, the Midrash chose to mention that as the issur that they had done.

In a previous shiur we quoted the Sefer Hachinuch, who maintains the exact opposite approach. He writes that the Torah did not want a mixture of meat and milk, and that is why it is inherently problematic, even if no one is eating the product. He even suggests that the issur of eating and benefitting from milk and meat was meant as a safeguard, to ensure that no one will want to cook them together.

In summary, one possibility to how the angels had cooked meat and milk is because the angels cooked the food with their own fire. There are many other answers, which we will, b'ezeras Hashem, discuss in a future article.

COMMUNITY KOLLEL NEWS:

The Night Kolloel had the honor to once again host Rabbi Eli Gersten, Rabbinic Coordinator for the OU, who gave a shiur on the Topic of Hichos Basar B'cholov, on Wednesday Oct 31st, 8:45-9:45pm.

In connection to the parsha, where Yitzchak davened Mincha, I will b'ezeras Hashem be giving a shiur this Friday morning on the topic of tefilah.

As always, these shiurim are available on the shul's website, 18Forshay.com, on MP3 in the shul, and many of them are also available on Torahanytime. To receive updates of upcoming shiurim, please send a request to Ohrchaimshul18@gmail.com. Daf yomi

For your convenience, Ohr Chaim now has 4 different daf yomi shiurim available:
6:00-6:55am – Rabbi Zalman Heller, 18 upstairs office
6:30-7:15am (Yiddish) – Rabbi Yitzchok Y. Klein, 18 Main floor back room
9:00-9:45am – Rabbi Shea Stern, 18 upstairs office
8:45-9:45pm – Rabbi Yanky Model, 20 Main Bais Medrash
Wishing You a Wonderful Shabbos,

Rabbi Nachum Scheiner

**Women's Rosh Chodesh
 Kislev
 Get Together
 REBBETZIN
 MINDY LANKRY**

9:45AM
Thurs. Nov. 8th

LIGHT BREAKFAST, RAFFLE, & HALLEL

20 FORSHAY
 (downstairs)

Topic:
Kislev - Keeping The Light Burning

For more info. Contact Deena 917-913-7759

Yuro Cuts
 Haircuts by
 Avi Yurowitz
 Contact me at
 (845)5582141

Just so you should know...
WE LOVE CHASSIDIM!
 by The Rebbe

330 DAYS UNTIL UMAN

Anyone wishing to contribute to the BET or has a suggestion for a topic or speaker, please email us at betsuggestions@gmail.com

MOST VALUABLE DAVENER
 this certificate is awarded to
Miriam Scheiner
 in recognition of
Excellence in Davening

Rabbi Yossi Fried October 31 2018

MOST VALUABLE DAVENER
 this certificate is awarded to
Daniel Baumel
 in recognition of
Excellence in Davening

Rabbi Yossi Fried October 23 2018

בית מדרש אור חיים
 COMMUNITY LEARNING CENTER
 18 FORSHAY ROAD | MONSEY, NY 10952

Night Kollel

UNDER THE DIRECTION OF RABBI NACHUM SCHEINER שליט"א
 Currently learning **בשר בחלב**
 is pleased to present a shiur by
Rabbi Shlomo Zalman Kaufman
 Chestnut Ridge NY

Topic:
הלכות בשר בחלב - להלכה למעשה
Monday Nov 12
יום ב' פרשת ויצא

8:45-9:45pm
Maariv 9:45
18 Forshay – Main Floor Bais Medrash
 Maariv at 9:45

FOR MORE INFORMATION AND TO JOIN THE KOLLEL, PLEASE CONTACT
 Rabbi Nachum Scheiner | 845.372.6618 | ohrchaimmonsey@gmail.com

Kollel Boker *SUNDAY MORNING Halacha Chabura* *Night Kellel* *YARCHEI KALLAH* *Ushivas BEIN HAZMANIM* *שובבים PROJECT*

To receive weekly issues of the BET email betjournal@gmail.com or go to 18forshay.com